

Abstrakt

Hybridizace je důležitým hybatelem v evoluci rostlin, zároveň však může představovat hrozbu pro genetickou integritu druhů. Specifickým případem je genový tok indukovaný lidskou činností neboli antropogenní hybridizace, která představuje stále větší riziko pro genetickou diverzitu původních rostlinných druhů. V této práci je kromě teoretických poznatků o hybridizaci, introgresi a ochraně genetické diverzity, demonstrován význam a dopady antropogenní hybridizace a introgrese na příkladu modelového systému z rodu *Malus*. Rozborem dostupných studií na dané téma porovnávám a vyhodnocuji stav evropských populací divoce rostoucího druhu *Malus sylvestris*, který podléhá hybridizaci a introgresi především s pěstovaným druhem *Malus domestica*. Data vypovídají o běžně probíhající hybridizaci mezi těmito druhy v různé míře až do 37 % zastoupení hybridních jedinců v populaci. Významným je přitom lidský vliv, a to zejména prostřednictvím intenzifikace ve využívání krajiny, následkem kterého dochází k častějšímu střetu druhů a následnému genovému toku. Dostupné studie sledující hybridizaci mezi těmito druhy jsou však vesměs lokální a chybí ucelený pohled na danou problematiku. V České republice a na sousedním Slovensku dokonce podobné empirické studie s využitím genetických dat doposud úplně chybí. Z uvedeného vyplývá, že v konečném důsledku není možné jednoznačně zhodnotit míru celkového ohrožení populací *M. sylvestris* v Evropě a problematika vyžaduje další intenzivní studium.